



מ"ת 37722/03/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 37722-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני	כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני (עציר)

החלטה

ביום 17.3.22 הוגשו כתב אישום נגד המשיב ובקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. החלטה זו עניינה בבקשת המעצר.

1. נטען בעובדות כתב האישום כי ביום 8.3.22, בסמוך לשעה 3:00, בביתו שברח' נהריה, לאחר שהמשיב שתה משקאות אלכוהוליים והשמיע מוזיקה בעוצמה גבוהה, הגב' ר.ב.ז. (להלן: נפגעת העבירה), בת זוגו הגרה עמו העירה לו על כך ובתגובה השיב לה המשיב "אני שם זין על השכנים ועל משטרת נהריה ואני אשים מה שאני רוצה" והמשיך וצעק תוך שהוא מחזיק טלפון ומפתחות.

נפגעת העבירה נבהלה מהתנהגות המשיב וניגשה סמוך לחלון הבית בעוד המשיב שישב בסלון איים עליה, באומרו לה: "אם תגיע משטרה את לא פותחת את הדלת ואם את פותחת את הדלת יש לי סכין ואני רוצח אותך" וזאת בכוונה להפחידה ולהקניטה.

בהמשך לאמור ולנוכח הרעש שהקים המשיב, הזמינו השכנים משטרה. שוטרים שהגיעו למקום דפקו על דלת הבית והמשיב צעק לעברם: "לכו להזדיין ימניאק אני לא פותח את הדלת" ולאחר מכן, פתחה נפגעת העבירה את הדלת לשוטרים.

בזיקה לאמור ובעקבות זימונו לחקירה באותו היום, בסמוך לשעה 16:06 התייצב המשיב לחקירה בתחנת נהריה כשהוא מחזיק בכיס בגדיו סט הכולל 2 סכינים מתקבעות בעלות להב של כ-7 ס"מ ו-6 ס"מ.

בנוסף לאמור, עובדות כתב האישום מתארות כי כשבועיים קודם ליום 13.3.22, במועד שאינו ידוע, במהלך ייכוח שנתגלע בין המשיב לבין נפגעת העבירה ביקשה האחרונה מהמשיב שיפסיק להשמיע מוזיקה בעוצמה גבוהה המפריעה לשכנים ובתגובה איים המשיב על נפגעת העבירה באומרו לה: "תיזהרי אני אדביק אותך לקיר"



וזאת בכוונה להפחידה ולהקניטה.

2. כנגד טיעוני המבקשת בבקשת המעצר נטען מפי ב"כ המשיב כי ישנה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה. באשר לעילת המסוכנות, נטען כי אם ישנה עילה שכזו, הרי עצימותה נמוכה ומכאן יש להורות על שחרור המשיב ממעצר.

עיקר טענות ההגנה לגבי הראיות שבתיק החקירה הן באשר למהימנות עדותה של נפגעת העבירה, בהתחשב בהתפתחות גרסתה, גרסת השכנה ומצבה הנפשי של נפגעת העבירה. עוד נטען כי בעת הרלוונטית שמה המשיב לשוכרה ויש בכך להשליך על מצבו הנפשי והעדר בסיס להוכחת עבירת האיומים הדורשת כוונה. על זאת, הוסף כי מדובר במשיב הלוקה בהנמכה שכלית ובמחלת הטורט שעשויה הייתה להשפיע על התנהלותו והדברים שנאמרו מפיו.

עוד התייחס ב"כ המשיב בטיעוניו לגרסת המשיב באשר לסיבת החזקת הסכין אשר בה, לשיטתו, יש כדי לשלול את חזקת החזקתו שלא כדין.

באשר לעילת המסוכנות נטען כי נסיבות ביצוע העבירות לכאורה מלמדות על עצימות נמוכה של עילה זו. עוד נטען כי בהתחשב בכך שנפגעת העבירה שוהה במקלט והמשיב לא יודע פרטים על מקום המצאה אין חשש או סיכון לפגיעה חוזרת.

בנסיבות אלה, כך נטען, ניתן להסתפק בשחרור המשיב בתנאי איסור יצירת קשר עם נפגעת העבירה, התייבבות בתחנת המשטרה במידת הצורך, התחייבות לשיתוף פעולה וקבלת טיפול פסיכיאטרי.

3. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בבקשה ובתיק החקירה אני קובעת כי ישנן ראיות לכאורה ומתקיימת עילת המסוכנות המבססת את מעצר המשיב.

מתיק החקירה עולה כי ביום 8.3.22 לפנות בוקר, התקשרה שכנת בני הזוג למוקד 100 וכלשון דיווחה למוקדנית ציינה כי: "יש פה בלגנים. יש אצלנו שכן....הוא רב עם אשתו....הוא שותה וודקה כן כן כן בלגניסט זאת פעם עשירית. . ." (ראו תמלול שיחה למוקד 100 - סומן כט). כאשר נשאלה השכנה מה את שומעת השיבה: "בואי לפה בואי לפה ד' מספיק אני לא רוצה". במענה לשאלת המוקדנית מה עוד שמעה, השיבה השכנה: "עכשיו אני מזמין משטרה והוא אמר אני שם זין על המשטרה".

דוח פעולה מיום 8.3.22 שערך רס"מ אבו גנב חסן מלמד כי בשעה 2:44 הגיעה ניידת למקום ודווח על החשוד כי הוא שתוי וכי לא קיימת סכנת חיים. נפגעת העבירה פתחה את דלת הבית וציינה כי המשיב לא תקף אותה אלא צעק והיא אינה מעוניינת בהגשת תלונה.



המשיב לא עוכב לחקירה אלא הגיע בהוראת שוטר לתחנת נהרייה לאחר שנגבתה מנפגעת העבירה תלונה ביום 8.3.22 שעה 15:38. מתלונתה נלמד כי אומנם דיווחה בסמוך לקרות האירוע כי אינה מעוניינת למסור תלונה אך כאשר פנתה לסיוע וקבלת הגנה מגורמי טיפול הומלץ לה לגשת להגיש תלונה והיא הגיעה למשטרה בליווי המטפלת שלה.

נפגעת העבירה, כך עולה מתיק החקירה, ילידת 1976, פגועת נפש המוכרת למערכת הפסיכיאטרית כלוקה בסכיזופרניה. בהודעתה מיום 8.3.22, הסבירה כי השכנים הזמינו משטרה מאחר שחשבו שהמשיב הכה אותה אך לדבריה המשיב לא הכה אותה אלא: "רק איים עלי ואני פחדתי להגיד לשוטרים שאיים עלי. שאלו אותי אם הרביץ לי ואמרתי לא" (שם, עמ' 1 ש' 5). נפגעת העבירה הסבירה כי ניגשה למטפלת שלה שהפנתה אותה לרווחה ולהגיש תלונה במשטרה. כשנשאלה מדוע ניגשה לרווחה השיבה: "לבקש מקלט ולהיות במקום מוגן" (שם, עמ' 2 ש' 23).

בחקירתה מיום 10.3.22 שנגבתה במקלט לנשים מוכות, תיארה נפגעת העבירה את התהליך עד למסירת התלונה והייעוץ שקיבלה (עמ' 2 ש' 4-7). לדבריה, גם בעבר הומלץ לה לפנות למשטרה אך סירבה לעשות כן, זאת למרות שהמשיב מאיים עליה כל פעם שהוא עצבני, בתדירות של פעם בשבוע (עמ' 3 ש' 13-14). עוד ציינה כי המשיב שותה אלכוהול והפסיק על דעת עצמו את הכדורים הפסיכיאטריים (עמ' 3 ש' 27-28).

נפגעת העבירה הבהירה בחקירתה השנייה כי היא חוששת מפני המשיב (עמ' 5 ש' 1-4); עוד ראו דבריה בחקירתה מיום 13.3.22 (עמ' 2 ש' 19-28). כאשר עומתה עם גרסת המשיב באשר לסיבת הגשת התלונה, רצונה להיפרד, השיבה שהיא זו שמשלמת את השכירות על הבית (עמ' 5 ש' 18).

בהודעתה מיום 13.3.22 תיארה נפגעת העבירה אירועי עבר בצינה: "סבלתי ממנו המון כל שני וחמישי משטרות ואפילו יותר כי הוא היה עושה בלגן כי הוא שיכור היה, תמיד תחת השפעת אלכוהול" (עמ' 1 ש' 17-20).

המטפלת של נפגעת העבירה, הגב' צרפתי נוימן, מסרה בחקירתה כי נפגעת העבירה ביקשה ממנה עזרה לקבלת מקלט ומשכך ליוותה אותה לרווחה ולהגשת תלונה.

השכנה, הגב' ז. מסרה בהודעתה מיום 9.3.22 כי שמעה רעש מדירת השכנים ומשום כך הזמינה משטרה. עוד תיארה כי שמעה דרך הקיר סלון ביתה את שהתרחש בבית בני הזוג (עמ' 1 ש' 3). לדבריה לא שמעה איומים וכלשונה: "פשוט התעוררתי והלכתי לסלון וממש שומעים את הדיבורים... שומעים אצלי בבית ממש את הדיבורים והצעקות שלהם" (עמ' 1 ש' 9). עוד ציינה כי שמעה את האישה שגרה עם המשיב מדברת עם מישהי שהמשיב שתה "המון וודקה" והיה שיכור (עמ' 1 ש' 13).

אשיב במענה לטענות ההגנה כי אני מסכימה עם טענת ההגנה ולפיה העדר מלל מאיים בדיווח השכנה שולל את היכולת לקבוע כי ישנן ראיות לכאורה לעבירת האיומים שדווחה בהודעות נפגעת העבירה. די לעיין בדיווח בזמן אמת למוקד ולהשוות את תוכן המלל שם להודעת השכנה כדי ללמד כי מדובר בקטעי דיבור ולא בהכרח מלוא דיבורו של המשיב במהלך האירוע. מעבר לאמור, אין בהודעת השכנה כדי לפגוע במהימנות הודעותיה של נפגעת העבירה, בוודאי



לא לצורך קביעה לכאורית ובחינת קיומו של סיכוי סביר להרשעה.

בעימות שנערך בין המשיב לנפגעת העבירה ניתן למצוא חיזוק לראיות נגדו (ראה מילותיו לקראת סוף העימות, סומן מט).

בחקירתו הראשונה מיום 8.3.22 שלל המשיב פגיעה כלשהי בנפגעת העבירה ולטענתו תלונתה היא תלונת שווא על רקע רצונה להיפרד ממנו. לדבריו "היא חולת נפש וגם אני חולה נפש, היא עם כדורים ואני עם אלכוהול" (עמ' 3 ש' 18).

בחקירתו השנייה מיום 10.3.22 ציין המשיב כי הסכין שנתפסה אצלו זה לדרמן עבור תיקון אופניו החשמליים (ואולם לעניין זה אפנה לתיעוד הסכין ולבחינת היותה מתקבעת וכן לעדות נפגעת העבירה מיום 13.3.22 עמ' 3 ש' 7-10). לא מצאתי כי הסברו האמור שולל או פוגע בקיומן של ראיות לכאורה לעניין החזקתו את הסכין כאשר הוזמן לתחנת המשטרה.

בחקירתו השלישית מיום 11.3.22 סירב המשיב לשתף פעולה וכך גם בחקירתו הרביעית שבה שמר על זכות השתיקה. אציין כי בשולי חקירתו השלישית, התייחס לדבריו בעימות, בציינו: "שיקרתי לא אמרתי כלום זכתי גם לשקר אני חולה נפש זכתי בא לי להגיד ככה שיקרתי הכל לא אימתי שום דבר אני אוהב את בת הזוג שלי רוצה לחיות ולהיות איתה בלעדיה אין לי חיים" (עמ' 3 ש' 14 ועמ' 4 ש' 15. עוד ראו תשובתו בעמ' 4, ש' 18).

באשר לנטען לגבי שכרות המשיב, לא מצאתי לטענות ההגנה באשר למצב התודעתי של המשיב בשל השפעת אלכוהול תימוכין בראיות ככאלה שיש בכוחן לנגוס בקיומן של ראיות לכאורה. כך גם לא באשר לטענות באשר לסתירות העולות לכאורה בגרסת נפגעת העבירה שהתפתחה בהודעותיה המאוחרות. בעת הזו, מדובר בבחינה גולמית של הראיות ולא מצאתי כי הראיות מלמדות על היות המשיב שיכור כלוט או סתירות עמוקות ומהותיות בחומר החקירה המצדיקות התייחסות אליהן בשלב בחינה גולמית של הראיות.

ב"כ המשיב אינו חולק על כך שעצם היות נפגעת העבירה פגועת נפש כשלעצמו לא פוגע ביכולת להסתמך על דבריה. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ובו תיעוד מצבה הנפשי של נפגעת העבירה וכן בהודעותיה, לא מצאתי בסיס לקביעה לכאורית כי מצבה הנפשי של נפגעת העבירה הוא כזה הדורש בחינה חשדנית באשר לגרסתה. אוסיף על האמור כי לצד עדותה של נפגעת העבירה ישנם חיזוקים נוספים בעימות שנערך בין בני הזוג, בעדותה של השכנה ובאופן מסירת התלונה המעיד על חשש מהגשת תלונה ורצון לקבל מענה לשם הגנה ולא מעבר.

על יסוד האמור אפוא קבעתי קיומן של ראיות לכאורה.

4. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על מסוכנות. רגל נוספת לעילת המסוכנות והיא מאפייני המשיב. למשיב עבר



פלילי החובק הרשעות בעבירות רכוש, החזקת סכין, אלימות והפרעת שוטר במילוי תפקידו. בעת האירוע, עומד תלוי נגדו הליך שבו הורשע בגין ביצוע עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק וטרם נגזר דינו. מדובר בהליך שנלווה לו הליך מעצר והמשיב שהה בתנאים מגבילים ולחובת המשיב מאסר על תנאי בן שלושה חודשים שהוא בן הפעלה בהליך זה.

מהתיעוד הרפואי שבתיק החקירה עולה כי המשיב מוכר למערכת הפסיכיאטרית משנת 1999, תיעוד רפואי על אודותיו עוד משנת 2015 מלמד על אי נטילת תרופות באופן סדיר ובנוסף מתקבלת תמונה מעדויות השכנה, נפגעת העבירה והמשיב עצמו, על שימוש לרעה באלכוהול.

כלל הנתונים האמורים מלמדים על מידת מסוכנות גבוהה ועצם ניהול ההליך כשלעצמו, בנסיבותיו של המשיב, עלול להוסיף בתורו על מידת המסוכנות האמורה.

5. בזיקה לאמור, לאחר בחינת החלופה המוצעת, שאינה כוללת פיקוח או מקום מוגדר ומפוקח, איני סבורה כי יש בכוחה למלא אחר תכלית המעצר.

בהעדר חלופה הולמת אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

אעיר כי הנתען מפי ב"כ המשיב, על דבר היות נפגעת העבירה במקום מוגן שאינו ידוע למשיב, אין בו כדי למתן את הסיכון הנשקף מהמשיב כלפי נפגעת העבירה. עם כל הכבוד, הסתמכות על נתון זה משמעו - כבילת נפגעת העבירה והגבלת חירותה לטובת חירותו של המשיב - כאשר הסיכון נובע ממנו ולא הפוך.

תיק החקירה מושב לידיה הנאמנות של המבקשת באמצעות המזכירות הפלילית.

ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשפ"ב, 30 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.